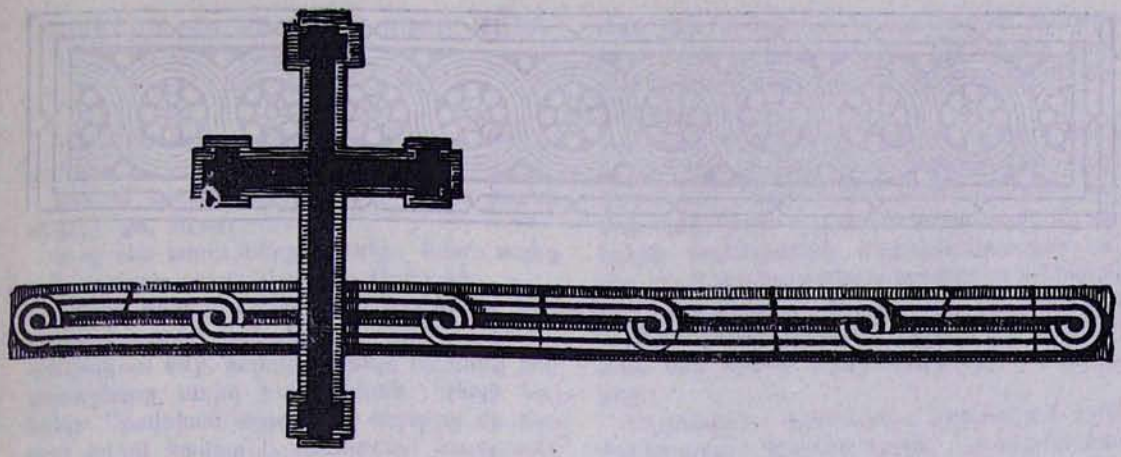

ՎԵՀԱՓԱՌ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՅԱՎԱԿՅԱԿԱՆ ԳԻՐԸ Ս. ՄԵՍՐՈՊ ՄԱՇՏՈՑԻ ԱՆՎԱՆ ՁԵՌԱԳՐԱՑ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆԻ ԴԻՐԵԿՏՈՐ, ՊՐՈՖԵՍՈՐ, ԱԿԱԴԵՄԻԿՈՍ ԼԵՎՈՆ ԽԱՉԻԿՅԱՆԻ ՄԱՀՎԱՆ ՏԽՈՒՐ ԱՌԻԹՈՎ

ՍԳԱԿԻՐ ՏԻԿԻՆ ԱՐՄԻՆԵ ԽԱՉԻԿՅԱՆԻՆ ԵՎ ԸՆՏԱՆԻՔԻՆ

Վաստակաշատ պրոֆեսոր, ակադեմիկոս Լևոն Խաչիկյանի վաղաժամ մահվան գուժը խոցեց նաև Մեր սիրտը:

Դժվար է շատ, Մեսրոպ Մաշտոցյան Մատենադարանը պատկերացնել առանց Լևոն Խաչիկյանի, դժվար է շատ, հաշտվել այն մտքի հետ, որ այլևս չենք վայելելու նրա բարի ժպիտը, նրա ազնիվ ձեռքի սեղմումը:

Իբրև հմուտ հայագետ, իբրև հայաշունչ գիտնական, իբրև առաքինի մարդ, անկրկնելի էր հանգուցյալը:

Երկա՜ր, շատ երկա՜ր ժամանակ բոլորս պիտի հիշենք նրան գնահատանքով, հարգանքով և սիրով:

Այս սուրբ պահին, երբ նրա հոգին երկրային կյանքի ափից անցնում է դեպի ափերը անանց խաղաղության, Մենք աղոթում ենք, որ նրա հիշատակը մնա անթառամ ու պայծառ՝ այնտեղ հավերժության աշխարհում և այստեղ՝ բոլորիս սրտերում:

Հոգվո մխիթարություն Ձեզ, վշտալի տիկին Խաչիկյան, և Ձեր հարազատներին:

Սուրբ Էջմիածնից, Մեր սրտից լո՛յս ու օրհնությո՛ւն Լևոն Խաչիկյանի գիտական վաստակին, լո՛յս ու օրհնությո՛ւն նրա արդար հոգուն: Ամեն:

ՎԱԶԳԵՆ Ա
ՇԱՅՐԱԳՈՒՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐՔ ԵՎ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ
ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածին,
15 մարտ 1982 թ.